

ב"ל (חיפה) 10262-02-12 - יגאל-גיי גנון נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (חיפה) 10262-02-12 - יגאל-גיי גנון נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה חיפה

ב"ל (חיפה) 10262-02-12

יגאל-גיי גנון

ע"י ב"כ - עו"ד סאמי אבו-ורדה

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ - עו"ד ג'ומאנה בחוס

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

[20.01.2013]

בפני כב' הסגנית נשיא איטה קציר

נציג ציבור (עובדים) מר עדי גולד

פסק דין

זוהי תביעה להכיר בפגיעה בידיים בגין עבודה במכשירים רוטטים כתאונת עבודה על פי עקרון המיקרוטראומה ו/או

מחלת מקצוע.

להלן עובדות המקרה:

1. התובע, יליד 1963.

2. החל משנת 1994 עובד התובע גם כחשמלאי מוסמך ועיקר עיסוקו בהתקנת מזגנים באתרי בניה, בבתי פרטיים

ובמוסדות ציבוריים.

3. במסגרת עבודתו, לצורך התקנת מזגנים, התובע נאלץ לבצע עבודות חציבה בקירות וגם לקדוח חורים,

כשהעבודות הללו מבוצעות באמצעות קונגו לחציבה, קונגו לקידוח, מקדחה ופטישונים, אשר כולם הינם מכשירים

רוטטים תוך כדי הפעלתם.

4. כן נוהג התובע להשתמש גם בכלי עבודה ידניים כגון מברג, פטיש וכדומה.

5. התובע נוהג לעבוד עם המכשירים הרוטטים 3-4 שעות כל יום, כאשר הוא עובד שישה ימים בשבוע ויום עבודתו

משתרע על כ-10 שעות בממוצע ליום.

6. יש לציין, כי כאשר התובע עובד עם המכשירים הרוטטים, כגון הקונגו או המקדחה והפטישוניים, הוא משעין את המכשיר על כתפו ומחזיק את החלק הקדמי של המכשיר בשתי ידיו כאשר הוא מבצע את עבודת הקדיחה. היות ומדובר בצידוד רוטט, אז התובע מרגיש את כל הרטט בשתי ידיו ובחלק גופו העליון כשהוא מחזיק במאמץ פיזי את הצידוד שהוא מפעיל בשתי ידיו.
7. התובע טוען, כי כתוצאה מעבודתו עם המכשירים הרוטטים נגרמו לו פגיעות זעירות מצטברות ובלתי הפיכות, אשר גרמו לו לפגיעה בשתי ידיו וכי בחודש יולי 2011 נאלץ לעבור ניתוח של שחרור עצב אולנרי משמאל, שאותו הוא מייחס לפגיעה בעבודתו.
8. הנתבע טוען לעומתו, כי מדובר בתהליך תחלואתי בלבד, ללא קשר סיבתי עם תנאי עבודתו של התובע, כאמור לעיל.
- מינוי מומחה רפואי:
9. מטעם בית הדין מונה, כיועץ מומחה רפואי, ד"ר א. ברוסקין, אשר מסר חוות דעת מומחה בתאריך 24/8/12 והשיב על שאלות הבהרה בתאריך 21/11/12.
- בחוות דעתו ביום 24/8/12 קבע המומחה כדלקמן:
- "א. התובע סובל מפגיעה קשה בעצב האולנארי ביד שמאל עם שיתוק חלקי של העצב. כמו כן, סבל התובע בעבר ממרפק טניס מצד ימין.
- ב. במקרה זה מדובר בפגיעה בעצב האולנארי אך ורק בצד שמאל. ברישום מהתאריך 19.4.12 בחתימת ד"ר גולדשטיין צוין שהתובע סבל לפני 18 שנים משבר באזור המרפק. כתוצאה מכך בוצע צילום רנטגן שאיבחן שינויים ניווניים בינוניים עד קשים במפרק האולנו-טרכליארי עם זיזי עצם בולטים. כמו כן, אובחן שינוי בזווית המרפק. בדיקת EMG מהתאריך 17.1.12 אובחנו סימנים אלקטרו-פיזיולוגיים המתאימים לפגיעה קשה בעצב האולנארי ללא עדות לרדיקולופאית. לפי דעתי, הפגיעה במרפק שמאל קשורה אך ורק לשבר הישן במרפק שמאל.
- כמובן שלא ניתן להתעלם מהעובדה שהתובע עבד עם מכשירים רוטטים, וידוע היטב שעבודה זו גורמת לנוירופאית ולפגיעה עצבית פריפרית. אולם אצל התובע אובחנה פגיעה אך ורק בעצב האולנארי בצד שמאל והסיבה לכך היא פגיעה מכנית על העצב, שלא קשורה לוויברציות. אי לכך, אין קשר סיבתי בין תנאי עבודתו של התובע כפי שתוארו ע"י בית הדין לפגיעה במרפק שמאל. לגבי מרפק ימין - צוין שהתובע סבל בעבר ממרפק טניס, ולאחרונה סבל מכך פחות. מחלת מרפק טניס הינה מחלה הקשורה בעומס יתר ושוכחת בשינוי העומס על המרפק ללא פתולוגיה לצמיתות.
- ג. כפי שציינתי בשאלה הקודמת, לא נראה שפעולות הרטט והמאמץ הפיזי, קשות ככל שהיו, הביאו לפגיעה כלשהי במרפק שמאל. מצבו של התובע במרפק שמאל נובע אך ורק על רקע שבר ישן באזור המרפק שאינו קשור לתנאי עבודתו.
- ד. מצבו של התובע קושר לפגיעה ישנה במרפק. כל הפעולות החוזרות והנישנות אותם ביצע התובע לא הביאו לפגיעה בשתי הידיים. לא מצאתי עדויות לפגיעות חוזרות ונישנות בשתי הידיים.
- ה. לא מצאתי גורמי סיכון מיוחדים היכולים היו לגרום לפגיעה במרפק שמאל יותר מאשר השבר לפני 18 שנים.

- ו. לא מצאתי עדויות לתהליך מיקרוטראומטי בתיק זה, על אף עבודת התובע כפי שתוארה בעובדות המקרה.
- ז. הפגיעה בעצב האולנארי משמאל נובעת על רקע שבר ישן שהביא לשינויים ניווניים עד קשים במפרק האולנו-טרקליארי עם זיזי עצם בולטים וכתוצאה מכך לפגיעה בעצב.
- ח. לא מדובר במחלת מקצוע.
- בתשובותיו לשאלות ההבהרה ביום 21/11/12 קבע המומחה כדלקמן:
 - "א. משום מה התעלמו בשאלה מהסיפא של התשובה שלי בחוות הדעת. לתובע לא אובחנו סימנים של נזק הנובע מעבודה של ציוד רוטט. אצל התובע אובחנה פגיעה אך ורק בעצב האולנארי בצד שמאל והסיבה לכך היא פגיעה מכנית על העצב, שלא קשורה לוויברציות. אילו היה מדובר בפגיעה על רקע שימוש במכשירים רוטטים, אזי הייתי מצפה לפגיעה בשתי הידיים או ביד הדומיננטית. כמו כן, הייתי מצפה לראות נירופאטיות נוספות כגון תסמונת התעלה הקרפאלית שכלל לא אובחנה.
 - ב. כן, היא יכולה. אולם הייתי מצפה להחמרה או לפגיעה בשתי הידיים.
 - ג. לא, איני סבור כך. כפי שצינתי איני רואה סימנים של החמרת מצב. מצבו ביד שמאל נובע על רקע פגיעה ישנה.
 - ד. לא מצאתי רישומים מיוחדים אודות מעקב רפואי, כיוון שהתיק הרפואי שנמצא בידי הינו משנת 1998 והשבר היה בשנת 1993.
 - ה. איני יודע על מעקב בין השנים 1993-1998 כיוון שהתיק לא נמצא בפני וכן מאז שנת 1998 לא היה במעקב.
 - ו. אכן, השבר התאחה, התאחה לא טוב, וכתוצאה מכך נוצרו שינויים פוסט-טראומטיים קשים עם שינויים של זוויות במרפק שמאל.
 - ז. לא במקרה זה.
 - ח. ברישום רפואי מהתאריך 4.8.11 בחתימתו של ד"ר גולדשטיין, מומחה לכירורגית כף יד וגפה עליונה צוין בצורה ברורה וחד משמעית כי התובע סובל משינוי זווית המרפק כתוצאה משבר ישן ומשינויים ניווניים קשים במרפק האולנא-טרקליארי - מצב הפוגע בתעלה בה עובר העצב האולנארי. השינויים הללו יכולים להתפתח אך ורק כתוצאה מטיפול לקוי בשבר בזמן הפגיעה ולא קשור כלל לתנאי עבודה. עבודה עם מכשירים רוטטים לא יכולה לגרום לשינויים מסוג זה.
 - ט. היא בהחלט יכולה, אולם לא מהסוג שיש לתובע וגם לא אצל התובע.
 - י. הנימוקים הינם תוצאה של הנירופאטיה בעצב האולנארי, ואכן צינתי שהתובע סובל מכך.
 - יא. חומרתם וצורתם של השינויים הניווניים וכן מכתבו של ד"ר גולדשטיין, שאיני מערער על נכונותו במקרה זה.
 - יב. כפי שצינתי, שוב ושוב בתשובותיי לשאלות הקודמות. מצבו של התובע ביד שמאל קשור אך ורק לפגיעה הישנה מלפני 18 שנה. תנאי עבודתו לא היו גורמי סיכון למצבו הרפואי כיום.

יג. לא. וכך ציינתי בתשובתי הקודמת.

יד. סעיף 14 מדבר על פגיעה בעצמות, מפרקים שירים בגפיים אשר נגרמו על רקע עבודה במכשירים רוטטים. סעיף 26 דן על מחלת חפרים שכלל לא רלוונטית במקרה זה. וכתשובה לשאלה זו ולשאלה ח' בחוות דעתי - לתובע לא נגרמה מחלת מקצוע. מצבו של התובע לא בא על רקע תנאי עבודתו, אלא על רקע מפגיעה ישנה מלפני 18 שנה. טו. הפאראסטזיה באצבעות 4 ו-5 נובעת על רקע לכידת העצב האולנארי. היות והפגיעה בעצב האולנארי לא קשורה, לדעתי, לתנאי עבודתו, קל וחומר הנימול באצבעות 4 ו-5 לא קשור לתנאי עבודתו של התובע".

10. בדיון שהתקיים ביום 3/1/13 ביקש ב"כ התובע למנות מומחה רפואי אחר בתיק וטען, כי ד"ר א. ברוסקין שלל בעצם קטגורית את הקשר בין תנאי עבודתו של התובע בציד רוטט במשך שנים רבות לבין הפגיעה שממנה הוא סובל. לדבריו, אין כל היגיון בחוות דעת ד"ר ברוסקין מאחר והמומחה קובע במפורש, כי אין כל משמעות לתנאי עבודתו של התובע במשך 20 שנה עם ציד רוטט.

11. ב"כ הנתבע התנגדה לפסילת חוות דעת המומחה ולמינוי מומחה אחר. לדבריה חוות הדעת ברורה וחד משמעית ואין כל הצדקה משפטית לפסילתו.

12. אכן צודקת ב"כ הנתבע בהתנגדותה לפסילת חוות דעת המומחה. חוות הדעת של ד"ר ברוסקין עניינית וענתה על כל שאלות בית הדין כנדרש. המומחה נימק היטב את עמדתו והסביר, כי הפגיעה הקשה של התובע בעצב האולנארי ביד שמאל עם שיתוק חלקי של העצב נובעת מפגיעה מכנית על העצב שלא קשורה לוויברציות שלהם נחשף התובע במסגרת עבודתו.

מדובר כאן בקביעות רפואיות אשר בתחום מומחיותו של ד"ר א. ברוסקין, ואין כל הצדקה משפטית לפסול את חוות הדעת או למנות מומחה רפואי אחר או נוסף רק משום שהתשובות אינן לשביעות רצונו של ב"כ התובע. על כן הבקשה לפסילת חוות דעת המומחה ולמינוי מומחה רפואי אחר ו/או נוסף - נדחת זאת.

13. ד"ר א. ברוסקין קבע בחוות דעתו, כי התובע סובל מפגיעה קשה בעצב האולנארי ביד שמאל עם שיתוק חלקי של העצב. כמו-כן סבל התובע בעבר ממרפק טניס מצד שמאל. המומחה מסביר, כי הפגיעה בעצב האולנארי משמאל נובעת במפרק האולנא-טרכליארי עם זיזי עצם בולטים וכתוצאה מכך לפגיעה בעצב. הסיבה לכך היא פגיעה מכנית על העצב ואינה קשורה לעבודתו של התובע עם מכשירים רוטטים. המומחה הסביר, כי למעשה השבר ביד שמאל של התובע התאחה לא טוב וכתוצאה מכך נוצרו שינויים פוסט טראומטיים קשים עם שינויים של זוויות במרפק שמאל. לדבריו - גם ברישום הרפואי מיום 4/8/11 של ד"ר גולדשטיין צוין במפורש, כי התובע סובל משינוי זווית המרפק כתוצאה משבר ישן ומשינויים ניווניים קשים במרפק האולנא-טרכליארי - מצב הפוגע בתעלה בה עובר העצב האולנארי. המומחה הסביר, כי שינויים כאלה יכולים להתפתח אך ורק כתוצאה מטיפול לקוי בשבר בזמן הפגיעה ולא קשור כלל לתנאי עבודתו של התובע. עבודה עם מכשירים רוטטים לא יכולה לגרום לשינויים מסוג זה.

כן הסביר ד"ר א. ברוסקין, כי הוא לא התעלם מהעובדה שהתובע עבד עם מכשירים רוטטים, וכי עבודה כזו גורמת לנוירופאתיה ולפגיעה עצבית פריפרית. אולם אצל התובע אובחנה אך ורק פגיעה בעצב האולנארי בצד שמאל, וזאת על רקע פגיעה מכנית של העצב שלא קשורה לוויברציות. פעולות הרטט והמאמץ הפיזי שביצע התובע במסגרת עבודתו, קשות ככל שהיו, לא גרמו לפגיעה כלשהי במרפק שמאל. מצבו של התובע נובע אך ורק על רקע שבר ישר באזור המרפק שמאל שאינו קשור לתנאי עבודתו. לדעת המומחה לא מדובר כאן במחלת מקצוע, וגם לא בפגיעה עפ"י עקרון המיקרוטראומה.

14. לאור האמור לעיל אנו קובעים, כי התובע סבל מפגיעה בעצב האולנארי משמאל הנובע משבר ישר שגרם לשינויים ניווניים עד קשים במרפק האולנא-טרכליארי עם זיזי עצם חלשים - וכתוצאה מכך לפגיעה בעצב. מדובר כאן בשבר ישר באזור מרפק שמאל שאינו קשור כלל לתנאי עבודתו של התובע במכשירים רוטטים אלא נובע מפגיעה מכנית על העצב כתוצאה מהשבר הישר כאמור לעיל.

המומחה קבע, כי כל הפעולות החוזרות ונשנות בעבודתו של התובע עם מכשירים רוטטים לא גרמו לפגיעות כלשהן בשתי ידיו של התובע, וכן הדגיש כי לא מצא עדויות לפגיעות חוזרות ונשנות בשתי הידיים. גם אין כל עדויות רפואיות לתהליך מיקרוטראומטי של פגיעות בשתי הידיים.

15. בנסיבות אלה, הפגיעה במרפק ביד שמאל של התובע נובעת כתוצאה מהשבר הישר שבה נפגע התובע לפני כ- 18 שנה והינה תהליך תחלואתי בלבד, ואינה קשורה כלל לתנאי עבודתו עם מכשירים רוטטים. לא מדובר כאן במחלת מקצוע, וגם לא בתאונת עבודה עפ"י עקרון המיקרוטראומה.

על כן התביעה נדחת בזאת.

16. אין צו להוצאות.

הדיון נערך בהעדר אחד מנציגי הציבור.

ניתן היום, ט' שבט תשע"ג, (20 ינואר 2013), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.